

Toplumsal Şuuraltı ve Devlet

İstanbul, 1 Mart 2008

Bugün, Partimizin İstanbul İl Merkezinde yapacağımız konuşmanın konusu, "toplumsal şuuraltımız ve devlet"tir.

Bir milletin bilinci kadar, bazen daha fazla, şuuraltı da hayatında rol oynar. Devlet, milletin halihazır durumu kadar geçmişini de bilmek zorunda olduğu gibi, toplumun şuuraltına inmeli, onu keşfetmeli, çözmeli ve hareketlerinde bunu hesaba katmalıdır. Arşivi dolu olmalı, tarihî belgelerden habersiz olmamalı, attığı her adımda dikkatini bu noktalardan irak tutmamalıdır.

Toplumlarda zaman zaman beklenmedik şekilde patlak veren olayların gerisinde çoğu kez toplumun şuuraltındaki gelişmeler durmaktadır. Nasıl ki, deprem, yıllar, bazen de yüzyıllar içinde yerin altında olan birtakım birikimlerin, med ve cezirlerin, akış ve kopuşların, bütünleşiş veya parçalanışların sonucuysa, toplumlardaki sarsıntılarda da, şuuraltı oluşumların uzun ya da kısa sürede sebep olduğu çatlaklıkların etkisi ve payı vardır.

Toplumları yalnız diriler, onların ekonomik, siyasî, askerî v.b. hareketleri, çalışmaları değil, aynı zamanda ölümler, ölümlerin hâtıraları, mirasları ve mânevî tasarrufları, dua ve bedduaları, hasret ve hicranları, mutluluk ya da bahtsızlıkları idâre eder. Ayaklarımızın altındaki toprak canlıdır. Bir şehrin bir kenarında, ya da şurasında burasında serpili olan mezarlıklar canlıdır. Hep bize bir şeyler söylerler. Suskun görünürler, ama sürekli konuşurlar. Sürekli çok anlamlı mesajları vardır. Onlar şehirlerimizin şuuraltlarıdır.

Toplumun huzuru için sadece sağ olanlar arasındaki barış yetmez. Ölümlerimizle barışık olmalıyız. Devlet, toplumun geçmişini unutulmaya bırakamaz. Hayatla ölüm arasındaki denge

biyolojik hayatta olduğu kadar sosyolojik hayatta da geçerlidir.

Osmanlı Devletinde patlak veren isyanlar, toplumsal hareketler, yine toplumun, devletin zengin Őuur ve Şuuraltı imkân, araç, buluş ve malzemesiyle mümkün olduğu ölçüde az zararlarla atlatılmaya çalışılmıştır.

Ancak, son zamanlarında, yabancılar, kötü niyetliler ve aldatılmışlar, aldanmışlar, halkların Őuuraltılarını kurcalayıcı provokasyonlarıyla, devlete büyük sorunlar çıkarmışlar, devlet bunlara çare bulamamış, sonunda parçalanıp batmıştır.

Cumhuriyet Döneminde de, tek parti baskısı, bir çok öfke ve tepkilerin halkın Őuuraltısına atılmasına sebep olmuş ve çok partili nisbî bir demokratik düzene geçilince, fırsatlar zuhur ettikçe, şartlar oluştuğça, biraz da toplumsal Őuuraltıdan kaynaklanan bir takım olayların yüz göstermesi kaçınılmaz olmuştur.

Bir yandan bir takım grupların giriştiği hareketler, 27 Mayıs, 22 Şubat, 12 Mart, 12 Eylül, 28 Şubat hareketleri, öte yandan, 70'li yılların korkunç anarşi, terör hâdiseleri ve bugünün bölücülük kımıldanışı, bitmeyen bir toplumsal gerilim, kavga havası, kaynayan kurumlar, bize, toplumumuzun sağlam bir bilinç ve bilinçaltı dengesini bu dönemde, kuramadığı izlenimini vermektedir.

Kişilerin, zaman zaman, sağlıklarını, iş ya da psikolojik durumlarını köklüce gözden geçirdikleri gibi, bizim de, toplum ve devleti, her yönüyle çekapa tâbi tutmamız gerektiği gerçeği, gözle görülür, elle tutulur hâle gelmiştir.

Őuuraltımıza, yabancı tohumlar gibi ekilen, milletçe verimsizliğimize sebep olan, "doğu-batı arasında köprü olmak" ve benzeri düşünceleri bit ayıklar gibi ayıklayıp ruhumuzdan atmamızın, buna karşılık yüzyıllarca Batı'nın aykırı düşüncelerine ve yayılmacılığına büyük bir set oluşturduğumuz

tarihî gerçeğini hatırlayıp bilincimizde diriltmemizin ve onun gereği olarak toplum hayatı dinamiklerini harekete geçirmemizin günü gelmiş geçmektedir.

Tarihimizin ve talihimizin çok kritik bir dönüm noktasında bulunuyoruz. Bir yanda Avrupa bütünleşmesi, öbür tarafta islâm ülkelerini kuşatıp istilâ ve sözde yeniden kendine göre düzenlemek isteyen Batı sömürgeciliği arasına sıkışmış olan millet varlığımızı sağlamlaştırıp güvenceye almaya, ruhundaki gizli güçlerin dinamiği ve ilâhî yardım sırlarının ışıldaması ilhamıyla gittikçe daralan bu kısılcı aşırılığa çıkmaya ve tarihî misyonumuzu üstlenmeye, islâm ülkelerini toplayıp yeni ve büyük bir güç oluşturmaya, psikolojik yaralarımızı sarmaya mecburuz.

Ya bu olacak, ya da tarihin karanlığına, çöplüğüne atılıp kaybolacağız.

Büyük, onurlu, yüce gönüllü milletimiz, bu ikincisine değil, hiç kuşkusuz, birincisine, yeniden var olmaya, dirilmeye ve diriltmeye lâyıktır.

Aydınlarımızın saplantıları, tereddütleri, âcizlikleri, bu acil hâle gelmiş atılımdan, milletimizi, gereksiz yere alıkoymaktadır.

Diriliş çağrısı, yıllardır, devleti uyanmaya, özünü milletin kaderine uygun bir cevher ve idealle doldurmaya dâvet etmektedir.

Amaç, toplumla, milletle barışmak suretiyle, devletin, sağlık, güç, devamlılık kazanmasıdır. Devlet, sorunların üstesinden kolayca gelsin, hep büyüsün, hep ilerlesin istiyoruz.

Amaç, milletin geleceğini garantilemektir.

Şuuraltımızda âdeta hâzır duran Mevlâna, Yunus Emre, sayısız eren, devlet adamı, şair ve bilginimizin hazine

değerindeki söz, bilim, sanat, tecrübe ve öğütlerinden yararlanarak, yani yitik hazinemizi bulup verimlendirerek çağımızın aydınlık ufuklarına çıkmalıyız.

Bu, sadece bizim için değil, aynı zamanda tüm islâm, hatta tüm insanlık dünyasının beklediği BÜYÜK DİRİLİŞ gerçeğleşimi olacaktır.

YÜCE DİRİLİŞ PARTİSİ

Genel Başkan

A. Sezai KARAKOÇ